

МЕТАСТАЗА НА ШЕМШОВО

Да не се залажуваме со демократичноста на Албанците во Македонија или дека со промената на Уставот тие ќе ги почитуваат законите или знамето, јазикот и останатите обележја. Албанците кои во некои средини се мнозинство, ја сведуваат пропорционалната застапеност на другите националности на нула. Вршат континуиран притисок на сè што не е албанско и за многу кус период ја чистат средината. Да ги погледнеме само статистичките податоци и сè ќе ни стане јасно. Со таквата експанзија и ширење на просторот исклучително само за албанското малцинство, останатите заедници ги ставаат во тесно.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Адем Јашари ќе го замени Даме Груев во Чаир. Качакот го победи патриотот. Балистот го победи комитата. Училиштето, согласно законите за децентрализација, ќе биде преименувано, подобро речено осквернавено. Благодарение на нашата ни мила власт. Гледано од денешен агол идентичниот случај со оној од Шемшово од пред три години, но во споредба со она што ќе ѝ се случува на државата со децентрализацијата тоа ќе биде детска играчка. А, во тоа време се крена толку прав и краткотрајно ги влоши меѓуетничките односи во тој регион. По сè изгледа дека случајот со училиштето во ова село беше пробен балон за она што следеше и што ќе следува. Во Шемшово жителите од албанска националност беа против вработените Македонци во државните служби и нивна цел беше на работните места да бидат вработени исклучително Албанци, без оглед дали тоа го дозволува законот или не. Откога ги протераа шефот и вработените од поштата, го протераа и шефот на месната канцеларија само затоа што немаа албанско потекло. Зошто поразлич-

но сега би се случувало, на пример, во Општина Чаир во Скопје? Уште пред почетокот на децентрализацијата таму се пројави идејата сè што носи македонско име да биде заменето со албанско и тоа не било кое, туку име од УЧК, на балист, на качак. За доброто на Македонија пожелно е и потребно е да бидеме реални и да не држиме ничија страна, бидејќи никој нема својата земја да ја земе и да оди на друго место или во друга држава. Ние треба да продолжиме да живееме во истава држава. Но, не на начин на кој некој почнал. Ова провоцира, создава бариери, гради високи и непремостливи сидови. Намерно, плански, стратешки се гетоизира, во име на човековите права, а нема никаква врска со нив. Да не се залажуваме со демократичноста на Албанците во Македонија или дека со промената на Уставот тие ќе ги почитуваат законите или знамето, јазикот и останатите обележја. Албанците кои во некои средини се мнозинство, ја сведуваат пропорционалната застапеност на другите националности на нула. Вршат континуиран притисок на сè што не е албанско и за многу кус период ја чистат средината. Да ги погледнеме само статистичките податоци и сè ќе ни стане јасно. Со таквата експанзија и ширење на просторот исклучително само за албанското малцинство, останатите заедници ги ставаат во тесно. А тоа тесно еден ден ќе изроди голема експлозија. Проблемот лежи во фактот што Албанците не само во Македонија, туку и низ цел Балкан, не го прифаќаат процесот на граѓанизација на своите умови. Ним и од меѓународната заедница им се дозволува да ги тераат процесите на национална фрустрација и романтичарска идеологија без пардон. Од страна на Албанците во Македонија се постигнуваат саканите цели. Тоа е создавање етнички чисти територии како бази за дотур на нови доселеници. Се врши демографска инвазија на териториите. Природниот прираст на населението е занемарлива категорија ако се спореди со физичкиот дотур на маси бегалци во Македонија, кои ниту имаат некакви документи, ниту се жители на Македонија, но во пакетот за вештачко зголемување на бројот на Албанци во Македонија сепак од државните органи беа попишани како "албанска популација" наспроти непопишувањето на Македонците кои се отсутни повеќе од една година. Македонија денес е регионализирана. Еден ден, со текот на времето, овие региони не ќе може да се препознаат во поглед на културно-историското и традиционалното минато. Сè ќе биде осквернавено. Денешните политички олигарси ќе сносат најголема одговорност за тоа. Судот мора да стигне. Не се чува државата со великодостојно чествување на Илинден на Пелинце, не се гради држава само со отворање на реновирана куќа на Конески во Небрегово, нема иднина за Македонецот доколку се откаже од Прохор Пчињски за да не им се понижи на српските шовинистички кругови. Нашиве биле со кренати глави, горди. Оф, мори мајко. Се раздадоа како на кванташки пазар и сега за достоинство зборуваат. Перверзии. Ако не се преземат итни мерки, ако се продолжи со ова темпо на гетоизирање и разградба на сè што е македонско, нема ништо ниту од НАТО, ниту од ЕУ.

КОЈ Е ЗАКОНОТ?

Како да се протолкува новодонесениот Закон за употреба на знамињата на етничките заедници во Македонија? На Илинден во Општина Чаир покрај државното македонско, беа развиорени албански знамиња, па многумина си го поставија прашањето во која држава се наоѓаат. Утредента, на 3 август, на уличните светилки осамнаа само албанските знамиња, што претставува еклатантно кршење на Законот. Надлежните молчат. А господинот градоначалник од Липково за

да го постави македонското покрај албанското, требало да се консултира со партијата. ДУИ требало да му даде дозвола дали пред општинската зграда може да го истакне знамето на Република Македонија. Во оваа држава како да нема закон, како да нема Устав. За таквите сомнителни политичко-криминогени типови закон е ДУИ. На ваков и сличен начин држава не функционира. Не сакаат да ги почитуваат и да ги применуваат законите кои сами за себе си ги донеле а, не пак нешто друго. Знамето на Република Македонија е знаме на државата, а не на етничките заедници. Македонците немаат свое етничко знаме. Она што го имаа со грчки притисок пред десетина години беше заменето со симбол кој нема никаква допирна точка со идентитетот на македонскиот народ. Не постои ниту една меѓународна конвенција за заштита на правата на етнички заедници. Постои само заштита на малцинства. Истакнување странско знаме пред објект, од државно или од локално значење, не претставува ништо друго туку омаловажување на државата или прогласување на екстериторијалност. Ниту нашиот Закон за знамиња не го дозволува тоа, но денес владеат виши сили, кои се косат со секоја нормална меѓународна практика.

Македонија го промени знамето со шеснаесеткракото сонце од Вергина, затоа што асоцирало територијални претензии кон Грција, а сега нашите политички дејци изгласаа Закон за кој тврдат дека веењето на албанското знаме не го загрозува територијалниот интегритет на македонската држава. Едното со другото не оди. Се повторува т.н. принцип на Бадентерово мнозинство. Малцинствата т.е. етничките заедници имаат право на вето, а македонскиот народ не. Денес етничките заедници имаат право на свое етничко знаме, знаме на туѓа држава, а македонскиот народ својот симбол го симна од етничкото знаме, а нема да има право да го користи заедно со државното. Малку комплицирано, но кога подлабоко ќе се проанализира, работите така стојат. Децентрализацијата може е проевропски и продемократски процес, но во наши услови ќе се покаже дека е антидржавен и деструктивен во обликот во кој таа се спроведува. Навистина е жално да се погледне низ блиската историја, која ќе покаже дека во последниве петнаесет години Грците беа многу позагрижени од нас за името Македонија (веројатно повеќе им значи), дека Албанците многу повеќе се трудеа да ги присвојат регионите од македонска почва, кои повеќе им значеа отколку нам за да ги одбраниме. Дали е вината во обичниот Македонец? Делум-

но. Тој е преокупиран како што побрзо да дојде до бугарски пасош или да замине во странство. Доколку, пак, се наоѓа во Скопје брза да не го пропушти концертот на Цеца или новото ЦД на Сека Алексиќ. Дали со овие работи е уништено националното? Не, но е потиснато. Дали на Македонија ѝ е потребно портокалово востание? Можеби, но нема кој да отиде на тоа искажување на незадоволство. Се улежавме пред телевизорите гледајќи ги егзекуторите на нашето достоинство и гордост што сме Македонци.

ШВАЈЦАРИЈА НА БАЛКАНИТЕ!?

"Дајте да разговараме за цела Македонија, а не да ја делиме

на албанска Македонија и на бугарска Македонија, на Албанци и на Бугари, на наши и на ваши", рече еден пратеник од ДУИ на неодамнешната седница на Собранието. Некој сè уште си поигрува со идентитетот на Македонците и работите ги поставува искривоколчено. Албанските политички лидери во Македонија, поддржани од неколку балкански и европски земји, меѓу кои предничат Грција, Бугарија, Германија и Австрија, го застапуваат мислењето дека Македонци како народ нема, дека тие се Бугари, па поради тоа Македонија треба да биде кантонална федеративна држава како што е Швајцарија. Инаку, Швајцарија има три кантони (федерални единици) на три различни народи Италијанци, Германци и Французи, додека сите тие три народи имаат свои матични држави. Бидејќи и Бугарите имаат своја матична држава, а исто така, и Албанците, Македонија

ОД МАКЕДОНИЈА ПРАВТ ШВАЈЦАРИЈА БЕЗ МАКЕДОНЦИ!

На Илинден во Општина Чаир покрај државното македонско, беа развиорени албански знамиња, па многумина се прашуваа во која држава се наоѓаат. Утредента, на 3 август, на уличните светилки осамнаа само албанските знамиња, што претставува еклатантно кршење на Законот. Надлежните молчат. А градоначалникот од Липково за да го постави македонското знаме покрај албанското, требало да се консултира со партијата ДУИ и таа да му даде дозвола. Во оваа држава како да нема закон, како да нема Устав.

Дали на Македонија ѝ е потребно портокалово востание? Можеби, но нема кој да отиде на тоа искажување на незадоволство. Се улежавме пред телевизорите гледајќи ги егзекуторите на нашето достоинство и гордост што сме Македонци.

би требало да биде федеративна држава на Албанците и "Бугарите", со што би се официјализирала идејата за Македонија како "Швајцарија на Балканите". Старите идеи сè уште не се замрени. Тие одвреме навреме знаат да се повампират. Демографската експлозија во Македонија многу работи ќе промени. За едно триесетина години уште ред други, сега македонски општини ќе потпаднаат под албанска управа и на тој начин тие ќе ја преземат власта на најлегален и демократски начин. Уставот и законите им го овозможуваат тоа, а и нашите великодостојници ќе ги удостојат со ова.

Двете партии на власт покажаа дека сè уште немаме вистинска демократија. ДУИ досега со ништо нема покажано дека е за интеграција, а СДСМ со сервилноста и препотентноста, која секојдневно ја практикува, само ја потхранува ваквата состојба.